

בחינת צורות עיצוב וצפיפויות נטיעה חדשות באגס להגדלת היבול, הקטנת עלויות עבודה ולשיפור איכות הפרי.

מגיש: פרופ' רפי שטרן

שותפים: ישראל דורון, גלית רדל, אריק וולך

מבוא:

האגס 'ספדונה' הינו הזן המרכזי והחשוב במדינת ישראל. למרות הצלחתו היחסית בשוק הפירות הוא מתאפיין ביבול סרוגי, באיכות פרי בינונית ובעיקר בפרי קטן יחסית. מניסיונות שביצענו בעבר ומסיוורים שערכנו בספרד לפני עשור, למדנו שכדי לקבל יבול גבוה עם פרי גדול יש לחזק את העצים. לאחר עשר שנות עבודה ב"שיטה הספרדית" קיבלנו עצים עם צימוח וגוטיבי חזק מדי, שמביא לגידול בנפח העץ. הצימוח הווגטיבי הנמרץ של העץ, המתקבל לאחר השרשתו מעל אזור ההרכבה. כתוצאה מהצימוח העודף, שמביא לעץ גדול מדי, מושקעים ימי עבודה רבים בגיזום ובעיצוב, וכמובן גם בקטיף. בנוסף מביא הצימוח הנמרץ להגברת הרגישות של העץ להתקפת החיידק *Erwinia amylovora* מחולל החירכון כפי שארע בעונות 2010 ו-2014.

חומרים ושיטות:

אחת הדרכים החשובות לצמצום עלויות הגידול (ובמיוחד ההוצאות הגבוהות על עבודת ידיים של גיזום וקטיף), להגדלת יבולים ולשיפור איכות הפרי היא ע"י שינוי שיטת העיצוב של העץ. במחקר הנוכחי אנו בוחנים צורות עיצוב שונות וצפופות יותר מצורת העיצוב המקובלת של ציר 4.5x2.0 מ'. שיטות אלו אמורות להקטין את נוף העצים, לחסוך ימי עבודה של גיזום, קשירות וקטיף, לשפר תאורה, ולהביא לשיפור ניכר של יבולים ואיכויות פרי. בקיץ 2011 ניטעה חלקת הניסוי ובשלב זה אנו עסוקים בטיפולים אגרוטכניים שונים לביסוס העצים בצורה האופטימלית לכל שיטת עיצוב.

תוצאות ומסקנות ביניים:

תוצאות היקפי הגזע שהתקבלו בסוף כל עונת גידול ומעידות על עוצמת הצימוח של העצים לפי שיטות העיצוב, הכנות ועומקי הנטיעה, מחזקות את היפותזת העבודה שלנו האומרת שלצפיפות הנטיעה קשר ישיר לעוצמת הצימוח – ככל שהצפיפות גבוהה יותר, עוצמת הצימוח חלשה יותר. נראה כי זה נובע מצמצום מערכת השורשים ושמירת היחס הקבוע של נוף לשורשים. עובדה זו בולטת בשתי הכנות, אך בעיקר בכנת ה-BA-29 "חזקה" יותר שגם מעניקה זמינות מים טובה יותר לספדונה בהשוואה לכנת החבוש A בכל שיטות העיצוב. לאחר 4 שנים מהנטיעה, אנו רואים לראשונה בצורה מובהקת את השפעת גובה ההרכבה (מעל/מתחת פני הקרקע) על הצימוח של רוכב הספדונה. כפי שצפינו הצימוח נחלש ככל שההרכבה גבוהה יותר. תופעה זו בולטת בעיקר בכנת ה-BA-29 החזקה יותר, ויש לכך משמעות רבה בבקרת הצמיחה.

ב-2015, בה נקטף היבול המסחרי הראשון, נמצא כי כנת BA-29 החזקה יותר אך המוחלשת ע"י ה"הרכבה הגבוהה" ו/או צפיפות הנטיעה נתנה אמנם יבול כללי לדונם נמוך יותר מחבוש A אך יבול פרי גדול גבוה יותר. חישוב הוצאות העבודה לדונם הראה שבשלב זה אין הבדלים, לא בין הכנות ולא בין שיטות העיצוב השונות.

אוויר מבוקר דינאמי - שיטת אחסון חדשה לאגסים

מגיש: דר' דני גמרסני.

שותפים: צוות מעבדה לאחסון בקירור - קרית שמונה

רקע:

אגסי הספדונה עלולים להיפגע במהלך האחסון בקירור מצרבוני שיטחי שמופיע ככתמים חומים על פני הפרי, במיוחד במהלך חיי המדף ופוסל את האפשרות לשווקם. כדי למנוע זאת טובלים את האגסים המיועדים לאחסון ממושך בתמיסה שמכילה תערובת של אנטיאוקסידנט וקוטל פטריות. הטבילה באנטיאוקסידנט (התכשיר דקוסקולד) מיועדת למנוע את התפתחותו של הצרבון השיטחי וקוטל הפטריות מיועד למנוע התפתחות של פטריות אליהן רגישים האגסים ובמיוחד עקב טבילת הפרי. בארצות רבות הופסק השימוש בדקוסקולד הודות למגמה העולמית להפחתת שאריות תכשירי הדברה בפרי וגובר החיפוש אחר שיטות חלופיות.

שיטות וחומרים:

אחת הדרכים לעכב את התפתחות הצרבון היא שימוש בתכשיר "סמרטרש" שמעכב את פעולת האתילן. אולם, לפני יותר מעשור פותחה בקנדה שיטת אחסון באוויר מבוקר דינאמי (D.C.A.=ד.מ.א.), אשר מבוססת על הורדת החמצן לרמה מינימלית עד לכניסת הפרי לעקה ומיד לאחר מכן העלאה מינימאלית של החמצן עד להסרת העקה. בדרך זו הפרי מאוחסן ברמת חמצן גבוהה רק במעט מהרמה שגורמת לפרי לנשימה אנאירובית שאינה רצויה. כדי לבקר את התהליך פותח אמצעי שבוחן ומזהה את השינוי בתגובה הפלורסנטית של הכלורופיל שבקליפת הפרי במצב של עקה כלשהי. יתרון משמעותי של שיטת אחסון זו היא מניעת התפתחותו של הצרבון השיטחי, כפי שנמצא בזני תפוח שונים בהם היא מיושמת בהצלחה בעולם וכן בישראל. בניסויים שנערכו במעבדה לאחסון בקירור בחנו האם האחסון באוויר מבוקר דינאמי עשוי להתאים עבור אגסי ספדונה או קוסטיה וכך ניתן יהיה לחסוך את הטבילה בדקוסקולד הודות לעיכוב הצרבון.

תוצאות ומסקנות:

הן באגסי ספדונה והן באגסי קוסטיה עוכב הצרבון השיטחי ביעילות הודות לאחסון באוויר מבוקר דינאמי. כמו כן, האחסון בתנאים אלו היטיב עם איכותם הפנימית של האגסים, עיכב את השינוי של צבע הקליפה והתרככותם באחסון ושמר על טעם טוב ללא התפתחות של טעמי לוואי. אולם, שיעורי הריקבון, לא הושפעו מתנאי אחסון אלו ועדיין נחוצה הטבילה בקוטלי פטריות למניעתם. שיטה זו כבר מיושמת עבור אחסון אגסים בחלק מבתי הקירור.

חירכון באגסים 2015 – עידכונים מהשטח

מגישים: פרופ' דני שטיינברג ודר' מרים זילברשטיין.
שותפים: דר' שולה מנוליס-ששון, צוות חירכון הכולל את מדריכי שה"מ, אנשי מו"פ צפון ופקחי הגה"צ.

רקע: גורם מחלת החירכון, החיידק *Erwinia amylovora*, זוהה בארץ בשנת 1985. משנת 1999 מרסס הנוטע בפריחה בתכשיר הסטרנר (Oxolinic acid, OA) להגנת הפרחים מהדבקה בחיידק. מ-1999 התרחשו שני תהליכים, כנראה בלתי תלויים, בתגובת אוכלוסיית החיידק לסטרנר. הראשון דומה למתרחש בהתפתחות עמידות מונוגנית: תבדידי הפתוגן העמיד לתכשיר ההדברה, נוצרים ספונטאנית בלי קשר ליישום (או אי-יישום) של הסטרנר. תהליך השני שחל בשנים האחרונות בתגובה של חיידקי ה-Ea לסטרנר דומה למתרחש בהתפתחות עמידות פוליגנית: ירידה איטית, הדרגתית ורציפה ביעילות הסטרנר לפתוגן. להתמודדות בהתפתחות העמידות ניתן ליישם את התכשיר שבסיכון עם תכשיר אחר עם מנגנון פעולה שונה. התכשיר השני שבתערובת אמור להכחיד את התבדידים העמידים לתכשיר ההדברה הראשון וההפך. לכן המלצנו ליישם את התכשיר סטרנר יחד עם תכשיר נחושתי.

ניסויי חומרים: בחלקת אגס בנאות גולן הוצבו השנה ניסויים שמטרתם לבחון את היעילות של תכשירי הדברה שונים שיושמו בנפרד ובמשולב עם התכשיר סטרנר. בנוסף בחנו יעילות הסטרנר שרוסס במרסס משקי לזו של התכשיר "מונח" שרוסס במרסס "טיפה זעירה". בצענו גם תצפית מסחרית שבחנה את יעילות הריסוס בנחושתי לפני הפריחה. מטרת הטיפול היא להפחית את המידבק ההתחלי. כל תכשירי ההדברה שנבחנו בניסויים (מלבד התכשיר "ייטי") הפחיתו את חומרת המחלה במובהק יחסית להיקש. יעילות ההדברה נעה בין 62-100% בניסויים ובהערכות השונות. התכשיר "ייטי" הפחית את הנגיעות ב-35-50% בלבד. בניסוי בו יושמו הריסוסים במרססים משקיים התכשיר "מונח" הפחית, אך הריסוס בסטרנר+נחושתי לא הפחית, את הנגיעות יחסית לחלקות ההיקש. ריסוס בנחושתי לפני הפריחה לא הפחית את הנגיעות במחלה.

שיפור במערך קבלת נתונים מטאורולוגיים: ההחלטה לביצוע ריסוס מתבססת על נתונים מטאורולוגיים הנמדדים בתחנות המטאורולוגיות ומשך זמן הרטיבות הוא המדד החשוב. מאידך החיישן אינו אמין ולעיתים נמצא שהחלטה על ריסוס, בהתבסס מדידת החיישן היתה שגויה. לפתרון הבעיה בחנו שתי גישות ומצאנו ששימוש בשלושה חיישני רטיבות המוצבים יחד מאפשר למזער הסבירות לטעות "שלילית" (אי המלצה על ריסוס כשצריך) ושימוש בשיטת ה"תחנה התאומה" אפשרו למזער את הסבירות לטעות "חיובית" (המלצה על ריסוס כשלא צריך).

סיכום עונת 2014-5: התאפיינה בסתיו חם, פריחה סתוית מתמשכת ועוצמתית. טיפולי השמדת הפריחה לא היו יעילים. ההמלצה להגנה מפני נגיעות בפריחה הסתווית היתה טיפול בנחושתי כל כ-4 ימים. הטמפרטורות בינואר גרמו להשמדת כל התפרחות. הפריחה באביב התאפיינה בגל פריחה ראשון של הספדונה שחמק מהדבקה. הקוסציה פרוחה בתקופה בה היו מספר אירועי הדבקה. בהתנהלות בטיפולי ההגנה באביב 2015, נהגו המגדלים במספר אסטרטגיות: טיפול סטרנר בשילוב נחושתי עפ"י "גרעין ופרח" או ריסוסי נחושתי פרופילקטיים כל 4 ימים, או שלא לראס. העונה התאפיינה בהרבה מאד מוקדי נגיעות, שרובם בנגיעות נמוכה עד בינונית. רק בחלקות בודדות היתה נגיעות רבה שגרמה להפסד יבול רב. יש לציין שהחשש מפני פגיעת הנחושתי בבניטת גרגרי ההאבקה לא נבדק עדיין. על פי תוצאות היבול אי אפשר להגיע למסקנה אם נגרמה פגיעה כזו מאחר שיבול הנמוך יכול להזקף גם לעובדת העדר המפגש בין הזנים. בתחילת האביב הקרוב נערך לבדיקה זו.

מנגנון עמידות לפסילת האגס בעצי אגס עמידים לשם התמודדות במזיק

מגישים: דר' ליאורה שאלתיאל הרפז ודור רחמני. **שותפים:** דר' מ. איבדאח, דר' י. גרשמן, דר' ד. הולנד, דר' ו. סורוקר, ר. קדושים, ע. בר יעקב, י. מוסעב, כ. חאטיב.

הבעיה החקלאית: פסילת האגס למיניה (Homoptera: Psyllidae) הינו חרק מונופגי הניזון באופן בלעדי על מינים של הסוג אגס (Pyrus) ומהווה מזיק חשוב של זני אגס מסחריים בעולם כולו. הפסילה הניזונה על נוזלי העצה והשיפה ומפרישה טל דבש, גורמת להפחתה משמעותית באיכות וכמות הפרי ואף לפסילת הפרי וכן עלול להוות וקטור למחלות באגס. כושרו של המזיק בפיתוח עמידות לקבוצות שונות של תכשירי הדברה ידוע בארץ ובעולם ובמקביל הולכת וגוברת המודעות למחיר האקולוגי והכלכלי הכבד של שימוש בתכשירים כאלו ולכן יש צורך למצוא דרכים אלטרנטיביות להדברתו. במסגרת הגישה המשולבת לבקרת מזיקים (IPM) מקובל השימוש בזנים עמידים למזיקי מפתח. במחקר קודם של צוות המחקר נבדקו טיפוסי אגס מקומיים מאוסף הזנים בנווה יער ונמצא שטיפוסי האגס Py.701-202 ו-Py.760-261 עמידים למין פסילת האגס הנפוץ בארץ *Cacopsylla bidens* (Sulc) ושיעור הנגיעות בהם נמוך עד פי 10 מאשר בזן המסחרי 'ספדונה'. כיוון שטיפוסי אגס אלה אינם נושאים פרי איכותי הם אינם יכולים להוות תחליף לזנים המסחריים ונבדקת האפשרות להשתמש בהם ככנות לזן ספדונה.

מטרות המחקר הנוכחי: 1. לבחון האם ישנה העברת עמידות מקטעי הביניים שמקורן מטיפוסי האגס העמידים לפסילה לרוכבים הרגישים (מהזן ספדונה). 2. לבדוד ולזהות חומר(ים) המעורב(ים) בעמידות הטיפוסים Py.701-202 ו-Py.760-261 לפסילה. 3. ללמוד מהם המנגנונים המעורבים בהעברת העמידות מהקטע העמיד לרוכב.

שיטות: בסוף שנת 2010 הוקמה חלקת ניסוי בת 5 דונם בחוות המטעים הכוללת צירופים שונים של הרכבות סנדויץ' של הטיפוסים העמידים על כנות חבוש ובטוליפוליה ובאורכי מקטע העמיד של 20 ס"מ ו-50 ס"מ עליהם מורכב 'ספדונה'. במחקר הנוכחי נבחנה הנגיעות הטבעית בטיפולים השונים. בוצעה השוואת פרופיל נדיפים (GC-MS) בטיפולים בהן הנגיעות הטבעית הייתה הנמוכה ביותר. מהחומרים שבודדו נבחנו כמה במערכת ניסויית לבדיקת השפעתם על הפסילה.

תוצאות: נמצא כי מקטעי ביניים עמידים מקנים עמידות לרוכב ושרמת העמידות תלויה באורך המקטע וכמות העלווה שעליו. הפרי מעצים אלו היה איכותי ואחד הצירופים אף תרם ליבולים גדולים במיוחד. נמצאו מספר חומרים שעברו מהמקטעים העמידים לרוכבים הרגישים. בניסוי מעבדה ובתנאי בית רשת נמצא כי לחומרים אלו השפעה על שרידות הבוגרים והטלת הביצים.

מסקנות: מחקר זה מהווה פריצת דרך בתיעוד העברת עמידות כתוצאה מהרכבות בעצים ויכול לשמש כבסיס להתמודדות ידידותית לסביבה עם פסילות האגס בארץ ובעולם.

אבני הדרך: המשך המחקר יתקדם בשני כיוונים 1. נעבור לבחינת חלקות מודל של עצים מורכבים. 2. נמשיך במחקר הביוכימי והגנטי של העמידות להבנת המנגנונים המעורבים ביצור החומרים האחראיים על העמידות.

מגמות בהתפתחות הגישה והאפשרויות לשימוש באויבים טבעיים

מגיש: פרופ' דן גרלינג, אוניברסיטת תל אביב, המחלקה לזואולוגיה

דגשים לנושא:

כיווני ההתפתחות של ההדברה הביולוגית בשנים האחרונות.

- הדברה ביולוגית קלאסית.
 - מגוון שיטות להדברה ביולוגית: עידוד ושימור אויבים טבעיים.
 - הדברה ע"י גורמי מחלה.
 - עידוד ע"י צמחיה מתאימה לאויבים טבעיים.
 - עידוד הצמחים להתגוננות מהמזיק (biostimulants).
 - שיפור הצמחים על מנת להתאימם להדברה ידידותית.
- להדברה הקאלסטית העוסקת ביבוא אויבים לחרקים מזיקים יש יתרונות והצלחות רבות אך היא לא יכולה לענות על כל בעיות המזיקים כי האויבים הטבעיים הדרושים עשויים שלא להימצא מסיבות שונות.
- עידוד ושימור האויבים הטבעיים על ידי גידולם ושחרורם בטבע ופיתוח מימשק לשמירה עליהם מפגיעת חומרי ריסוס. דוגמאות לשתי השיטות נמצא בפיתוח מימשק לגידול האגס תוך שימור אויבי הפסילה או בגידול המוני של טפילי ביצי עשים בעולם להדברת נובר התירס. בנושא זה נעשה מאמץ במעבדות ומפעלים רבים כדי ללמוד כיצד לרבות את הגורמים המועילים בהמוניהם במחירים זולים.
- השלמה לשיטות הנ"ל נמצאת בשימוש גורמי מחלה כמו וירוסים ונמטודות כגון אלו שאנו מנסים כעת נגד קפנודיס בשורשי עצים גלעיניים. גם כאן נעשים מאמצים תוך שימוש בשיטות מולקולריות לפתח גורמי מחלה זולים ויעילים.
- השימוש בצמחייה תומכת הדברה התפתח ב-20-10 השנים האחרונות בהתבסס על העובדה שאויבים טבעיים, בעיקר טורפים, ניזונים גם על צמחים ועל החרקים המבקרים אותם. בשיטות בדיקה שונות נמצא על איזה צמחים החרקים המועילים מבקרים לדוגמה: שיח אברהם, טיון דביק וציפורני חתול שאותם עודדו ליד הגידולים הנפגעים.
- שיפור הצמחים תופס מקום הולך וגדל. נושא ה-biostimulants הינו חדש ובפיתוח מואץ. מדובר בחומרי הזנה או הורמונים צמחיים המעודדים תפקוד יותר טוב של הצמח, מאפשרים לו הגנה פנימית מפני המזיקים ומורידים את הנגיעות. שיפור צמחים יכול גם להיעשות בשיטות אחרות. לדוגמה: בחינת ההתנהגות של האויבים הטבעיים יכולה ללמד אותנו על תכונות הצמח כגון שעירות אשר מהווה מקום מקלט לטורפים והמסוגלת לשמש כאמצעי להגנת הצמח מאקריות. גם כמות וטיפוס הצוף הנם בעלי חשיבות. בנוסף אפשר "לשפר" את הצמח על ידי הדבקתו בפטריות לא פטוגניות ועל ידי כך להוריד את רמת התאמתו למזיקים.

השלכות אפשריות של שינויי אקלים על חקלאות ישראל

מגיש: ד"ר גדעון טופורוב, ממ"ר חקלאות מקיימת - שה"מ

רקע: לפי הערכות של למעלה מ 95% ממומחי האקלים, אנו נמצאים היום בעיצומם של שינויי אקלים נרחבים הצפויים להתגבר עוד בעשורים הקרובים. שינויים אלו מיוחסים לעלייה בפליטת גזי-החממה, אולם אפילו הפחתה דרסטית בשנים הקרובות לא תמתן השפעות אלו בטווח הזמן הקצר והבינוני, ולכן אנו נדרשים להיערך כבר היום לשינויים אלו.

תופעות: השינויים הצפויים כוללים עליה בטמפרטורת יום ולילה, פחיתה במשקעים בחלק מהאזורים, תזוזת משך העונות והתגברות אירועי קיצון כגון גלי קור וחום ארוכים וקיצוניים, סופות גשמים ותקופות יובש ארוכות (כולל עליה בשכיחות בצורות), רוחות במהירות גבוהה ועוד. התרומה של החקלאות הישראלית לפליטת גזי החממה היא קטנה יחסית. לעומת זאת, החקלאות צפויה להיות מושפעת באופן חריף משינויי האקלים הגלובליים בהיותה מבוססת תהליכים ביולוגים מחד ונסמכת על אמצעי ייצור שמקורם בטבע ובסביבה (קרקע, מים, משקעים ועוד).

משמעויות: גידולים חקלאיים, הן בענפי הצומח והן בענפי בעלי-החיים רגישים באופן משתנה לכל מדד אקלימי. כמובן ששינויים אקלימיים אלו משפיעים וימשיכו להשפיע גם על הרווחיות בגידול מטעים נשירים ולכן חשוב לנו להיערך אליהם. הפרקטיקה החקלאית מכילה מגוון פעילויות שעוזרות להתמודד עם אקלים קיצוני השורר בארצנו מאז ומתמיד. גם בלי להגדיר פעולות כמו צינון ברפתות חלב או כיסוי רשת במטעים כ'אמצעי היערכות לשינוי אקלים', פעולות אלו מתבצעות בפועל באופן נרחב כבר שנים.

מעבר לפעולות "פרטיות" אלו, מתגברת כיום ההכרה, בכלל ענפי המשק והסקטורים במדינת ישראל, ובפרט בחקלאות שישנה נחיצות לבניית תכנית מסודרת להערכת ההשפעות האקלימיות ולהיערכות אליהם. מזה כמה שנים קיימת תכנית לאומית להערכות לשינוי אקלים בהובלת המשרד להגנת-הסביבה ובעקבות כך הועמק הידע הפיסי בנושא ההשפעות האקלימיות הצפויות.

הערכות מימסדית: משרד החקלאות בשיתוף עם השירות המטאורולוגי מקדם בניית תכנית להיערכות החקלאות לשינויי אקלים במתווה הבא:

- א. קידום הערכה כמותית של רגישות הענפים השונים למדדים האקלימיים הרלוונטים לכל ענף וענף.
- ב. מדדים אלו ייבחנו באותם ענפים לאור המודלים ותחזיות האקלים ארוכות הטווח.
- ג. תתבצע הערכת סיכונים, איומים והזדמנויות לאור שינויי האקלים הצפויים.
- ד. ייבחנו פעולות הסתגלות או הערכות הנחוצות לחקלאות המחר לאור שינויים אלו.

ביטוח פירות בקנט – בדגש נזקי טבע ומחלות באגס

מגיש: דוד גינזבורג – מנכ"ל קנט

רקע:

החקלאות כידוע הינה פרנסה עתירת סיכונים הנובעים, בין השאר, מתלות החקלאים במזג האוויר. נזקי הטבע הפוגעים במגדלים, מדי שנה, גורמים לנזקים גדולים ומהווים מכשלה ביכולת החקלאי לתכנן את כמות היבול ומועד אספקתו. על מנת לסייע למגדלים, החליטה ממשלת ישראל בשנת 1967, להקים את חברת קנט, הקרן לביטוח נזקי טבע בחקלאות כגוף משותף לממשלה ול-14 ארגונים חקלאיים. במהלך השנים האחרונות הרחיבה קנט את קשת הביטוחים ואף השיקה ביטוחים חדשים וכל זאת כדי לתת את השירות הטוב ביותר ואת המענה הביטוחי המקיף ביותר ללקוחותיה ובכלל זה למגדלי האגס ולמחלות הייחודיות לענף זה. כך לדוגמא עבור נזקי שנת 2015 תשלם החברה כ-93 מליון ₪ פיצויים בגין נזקי טבע ואסונות טבע למגדלי הפירות עבור שורה ארוכה של נזקים ובכללם, סערה קשה ובעקבותיה קרה בינואר, ברד כבד בחודש אפריל, גל חום חריג באוגוסט, גשמים מוקדמים וסערה בחודש אוקטובר ומזג אוויר קיצוני שגרם לקרה בתחילת דצמבר.

ביטוחי 2016:

קנט מחדשת את ביטוח הפירות לעונת 2016 ומתחילה בהרשמה לביטוח בימים אלו. בנוסף לביטוח הבסיסי שנידון בימים אלו בין קנט ל ענף הפירות במועצת הצמחים, קנט מאפשרת למגדלים לרכוש פוליסות ביטוח מורחבות, ישירות דרכה. ביטוח נזקי הטבע המורחב מקנה כיסוי ביטוחי כנגד סיכונים מוגדרים כמו ברד, סערה, קרה ועוד הגורמים לנזק כמותי ואיכותי לפירות. ביטוח אסונות הטבע המורחב מקנה כיסוי ביטוחי לנזקים אקלימיים שאינם מכוסים בביטוח נזקי טבע וכן נזקי מזיקים ומחלות לפרי, שפגיעתם הינה בהיקף אזורי, הגורמים לנזק כמותי ליבול. הביטוח מכסה גם אסונות טבע מוגדרים לעצים.

ביטוח חירכון:

בעקבות מחלת החירכון, קנט החלה לכסות בביטוח המורחב גם מחלה זו הפוגעת קשות באגסים כאשר בחמש העונות האחרונות נגרם נזק למגדלי האגסים עקב מחלה זו בכ- 2,000 דונם. ביטוח אסונות הטבע לעצים הכולל תוספת סיכון של מזיקים ומחלות באגס מותנה בכך שחלקות האגס היו מבוטחות כנגד סיכון זה גם בעונת ביטוח 2015. עבור מגדלים שלא ביטחו את האגס באסונות טבע בשנת 2015 או במקרה של חלקות חדשות בביטוח, החברה תערוך סקר מקדים בו ייבדק כי המטע אינו נגוע בחירכון.

הפיצוי שיוענק למגדלי האגסים תלוי ברמת הנזק למטע ופעולות המנע הנדרשות מהמגדל (עקירת מטה, שילוד מלא, שילוד חלקי) ומותנה בקיומו של מטע תקין המניב פרי בהיקף מסחרי ובהתאם לקביעת המעריך.

פעילות ציבורית:

אנו גאים לעמוד לצד לקוחותינו ולפעול רבות גם למען הקהילה ולמען קידום החקלאות, ותדמיתה, בשורה של מיזמים ובכללם אות קנט, תחרות הגלריה החקלאית, שת"פ עם לקט ישראל, שת"פ עם המי"ל בתחום המנהיגות הצעירה ועוד. נאחל חורף מוצלח ושנה פוריה.

את פרטי הביטוח המלאים ניתן לראות באתר קנט בכתובת www.kanat.co.il.